

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Ciudadă coincidentă!

Sînt cîteva săptămîni decînd din Bănat am fost avisați despre uneltiri contra bisericii ortodoxe orientale. Un călugăr sîrbesc din suita patriarhului Angyelic, ni se scia, a scris o broșură în favorul absolutismului în biserica ortodoxă orientală. Ca un caracteristic important se mai adaugă, că călugărul aspirant la mitra archiepiscopale, produsul seu literar 'l-a dedicat unui ultramontan, „fraterului laic“ din ordinul *Franciscanilor*, ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică, Augustin Tréfort.

N'a trecut mult și diarele sîrbesci au venit să ne mai spună și altă noutate interesantă. Ele ne spun, că așa numitul patriarh sîrbesc are înclinare de a se uni cu biserica Romei. În același timp cînd luăm seire despre aceste, eată că ni se pune la dispozițiune și o epistolă privată dela Budapesta, foarte interesantă. Dicem acum, că e foarte interesantă, precînd atunci, cînd ni s'a pus la dispozițiune, mărturisim, că eram nedumeriți de cuprînsul ei. Ne temeam de o mistificare sau mai bine șis de o tragere pe sfoară.

Într'aceia vine și organul d-lui Metropolit Miron și într'un mod de tot indirect afirmă, că biserica ort. ar fi periclitată. Ear' în cele din urmă, cazul cu episcopul gr.-or. Ruvaraț al Vîrșetului, cunoscut deja din notița publicată în numărul de ieri, aprinde o luminare cât de intensivă. Situațiunea așadar nu poate fi alta, decît cum ni s'a descris în scrisoarea, la cărei cuprîns, la început noi 'l-am tras la îndoală.

Repețim: Ciudadă coincidentă. Coincidența aceasta ciudadă însă nu poate fi numai o întîmplare oarbă.

Trebue să-și aibă cauzele, care până acum au rămas ascunse pentru mulțime, și al căror efect a început a transpărî mai cu seamă earăși numai prin coincidență.

Oareși-care sgomot începuse a se auți încă pe timpul cînd Metropolitul Bosniei Cassanovics a fost constrîns, ca să renunțeze la postul seu, că există un fel de propagandă pentru atragerea ortodoxilor din Sud-Ostul Europei la unirea cu biserica Romei. Sgomotul acela însă a amorțit și credința, că tot sgomotul nu a putut fi alta decît tendența de a sumuța

pe Slavii de Sud contra ordinii actuale de lucruri din Bosnia și Erțegovina, 'i-a ocupat locul. Mulțimea a trecut dar' liniștită la ordinea țilii.

Protosințul patriarhului Angyelic nu ar fi fost în stare prin broșura sa să reinvie festurile amorțite, dacă nu dedica opul seu unui ultramontan de calibrul cel mai greu. Incidentul cu retragerea lui Ruvaraț, *ut figura docet*, a hrînit și mai mult prepusul, și cu toate că „Branic“ și „Srbobran“ spun numai de un revers, care s'ar fi cerut dela fiitorul episcop, este secret public, că reversul nu s'a țermurit numai prelîngă lucruri curate politice, ci s'a întîns și asupra lucrurilor confesionale. În Ungaria, cel puțin în sfererele de cea mai mare importanță, catolicismul se consideră de identic cu maghiarismul. Lucru firesc dar', că dela un prelat bisericesc, cînd e vorba ca să deie un revers, nu se poate ca în reversul acela să nu fie amintită și confesiunea catolică în oare-care formă.

Este presupunere, ca tot secretul public, că confesiunea încă își va fi avut rolul seu în afacerea Ruvaraț. Presupunerea însă poate fi întemeiată. Epistola, de care făcusem mențiune, încă o susține aceasta. Scriitorul epistolei face descoperiri, care ne ating și pe noi Români întocmai ca și pe Sîrbi. Se scrie în ea, că, afară de unul, prelații bisericii orientale române din Ungaria, toți au dat reverse de felul cum s'a cerut să deie Ruvaraț. Scriitorul merge mai departe și afirmă, că în sfererele guvernului ung. este cea mai pozitivă convingere, că episcopatul român gr.-or. nu pune nici o pedecă propagandei catolice.

Dacă ar atîrna treaba numai dela episcopi, propaganda ar pute progresa în draga ei voie.

Ne mărginim la atît, cu toate că destăinuirile cuprinse în acea scrisoare sînt pe cât de îmbelșugate, pe atît de serioase.

Ar fi fără îndoială lucru de tot pripit să ne temem, cât pentru poporul nostru, de vre-o propagandă religioasă. Au trecut timpurile, cînd asemenea propagande puteau să inspire temeri serioase. Astăzi, cînd conștiința națională ține împreunați la un loc pe toți Români, fie ei de ori-și-ce confesiune, deosebiriile în ceea-ce privește religionea nu mai au importanța, pe care o aveau odinioară, și de aceea nici că sînt oamenii accesibili pentru proselitism.

Trebue însă să ne temem de perturbățiunea socială, pe care chiar și astăzi poate să o producă încercările de proselitism religios. Tocmai fiindcă pentru foarte mulți oameni e astăzi mai mult ori mai puțin indiferentă confesiunea și lucrul de căpetenie naționalitatea, ori-și-ce încercare de a reînchepe discuțiunile confesionale produce o adîncă amărăciune. De amărăciunea aceasta trebue să ne temem și să ne ferim.

Și de aceea, în fața unor eventualități ca cele indicate în scrisoarea de care vorbim, înțelegerea cu cei de o soarte cu noi se impune mai mult ca ori-și-cînd.

Corespondență din Viena.

Viena, 26 Noembrie n. 1886.

Politica de prudentă și de moderațiune, pe care contele Kálnoky 'și-a pus-o ca țintă după instrețiunile Coroanei, a serbat în delegațiuni un mare triumf.

Ambele părți ale monarhiei au consimțit în mod solemn la această politică și toate partidele s'au grăbit să facă cunoscut consimțimentul lor într'un mod lipsit de ori-ce echivocitate. Majoritatea și minoritatea, partidul guvernamental și opozițiunea — toate declarară cu egală promptitudine, că se asociază programei de pace a contelui Kálnoky cu încredere sinceră.

Acest fenomen e cu atît mai semnificativ, cu cât e mai rar, și cu mulțumire, cu satisfacțiune trebue constatat astăzi, că eforturile contelui Kálnoky să apere interesele austriace și în același timp totdeodată să păstreze pacea europeană, că aceste eforturi n'au să se aștepte la nici o opozițiune de nicăiri. Nu trebue uitat, că la început se arătase foarte clar tendența, de a opune programei de pace a contelui Kálnoky o programă de pasiune și de precipitațiune.

Era dată aparența, ca-și-cînd era să se organizeze o opozițiune forte și sub sunetul trompetai de războiu era să se coboare în arena parlamentară.

Dar' declarațiunile și deslușirile contelui Kálnoky au desarmat completamente această opozițiune.

Cu cât mai mult, mai cu seamă între Maghiari, o oareși-care excitațiune se făcuse remarcabilă, cu atît mai mare e meritul contelui Kálnoky, de a fi calmat prin atitudinea sa plină de tact și deamnă de a inspira încredere această excitațiune, și cu atît mai mult trebue să recunoascem de bună voie prudenta promptitudine a capilor maghiari, care la timp renunțaseră să se angajeze pentru o politică a imposibilității.

Din partea ungurească argumentul fu adus pe tapet, adecă: pentru-ce avem o armată mare și pentru-ce aducem așa mari sacrificii pentru dînsa, dacă nu trebue la momentul dat să tragem sabia din teacă. Acest argument e numai într'o parte just. Armata în prima linie are misiunea să apere pacea monarhiei noastre și să țină departe de noi războiul.

Deja Romanii au șis: „*Si vis pacem, para bellum*“, (de vrii pacea, pregătete-te de război). Cu cât sîntem mai tari, cu cât mai numeroasă și mai aptă de război e armata noastră, cu atît mai liniștiți putem să ne dedăm lucrurilor de pace, cu atît mai siguri putem să contăm, că nimenea în Europa nu va atinge interesele noastre.

Țînta nu e războiul, ci pacea.

Dacă cineva are aceasta înaintea ochilor, atunci abia va pute aplecia în plină cunoștință atitudinea, pe care 'și-a desemnat-o contele Kálnoky, atunci abia va pute judeca pe deplin precauțiunea prudentă, cu care cărna politicei noastre externe e condnsă în acest ocean de dificultăți.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Discursul, ce 'l-a ținut în „*Reichstag*“-ul german generalul Moltke, preocupă de present în mare măsură presa și întreaga lume politică din Europa. Despre dispozițiunea ce domnesce în Germania față cu proiectul militar, corespondentul din Berlin al țiarului „*Breslauer Zeitung*“ dă nisce intimațiuni foarte însemnate, ilustrînd totodată și impresia, pe care a produs-o discursul bătrînului beliduce german.

Expunerile contelui Moltke, — scrie corespondentul, — care din partea sa a ascultat cu multă atenție toate discursurile premergătoare, au fost, ceea-ce de sine se înțelegea, cu multă băgare de seamă ascultate de întreaga casă, mai mult pentru persoana oratorului decît pentru faptelele deslușiri ce avea să le dee; pentru-că de sine se înțelege, șeful statului major are să-și impună aceeași rezervă, pe care 'și-a impus-o ministrul de război. Conte Moltke păși înaintea mesei stenografilor, de care se răzîma, și de aci fî bine înțeles de întreaga casă. Vocea sa n'are nimic din tonul hotărît al soldatului, ci e plină și moale; fără voie am venit la idea, că de bine 'i-ar sta să preleagă din Fritz Reuter. De însemnările sale făcî de astădată foarte multă întrebuintă. Cea mai mare mișcare a produs-o atunci cînd a admis, că povara militară a statelor europene s'a ridicat la o înălțime însupor-

Foiața „Tribunei“.

Lumea proștilor.

— Poveste. —

De **Silvestru Moldovan.**

Se spune, că în vremile de demult, precînd ploua pițele și sutele de zloți stăteau acățate pe garduri, lumea era mai proastă ca acum. Oamenii de pe vremile acele nu sciau drege și isprăvi lucrurile mai cu rîndueală, bunăoară cum le scim noi acum; ei le făceau toate de-a-ndoaselea. Apoi trebue să șciti, dragii mei și ai cui vă are, că prostia se lăfise așa de tare prin lume, încât trebuia să umbli nu șapte, dar' șeptedece și șapte de sate de-a rîndul, ca să poți da de un om cu firea întregă și cu mințea sănătoasă. Ceialalți erau proști, Doamne ferește, încât om cuminte de erai, trebuia să fugi încotro îți vedeau ochii, numai să scapi de proștiile lor.

Pe vremile aceste, oameni buni, a fost odată, ca nici odată, un moș și o babă și acestia aveau un fecior. Feciorul era cuminte cum se cade și era om de înțeles, dar' moșul, baba și cu ei dimpreună toți sătenii, n'aveau nici atîta mințea în cap, cât are un șoarece; erau proști, mă rog, proști ca gardul și atîtea prostii cu coarne făceau într'o zi ca într'alta, încât bietul fecior își urî țilele vieții, și se sătură de a se mai necăji cu ei. Se încercă el, nu-i vorba, și aji și mîne, să-i mai deștepte la cap și să-i

scoată din prostie, dar' lucra înzadar; ei, mă rog, în loc să se întoarcă spre bine, se făceau pe ții ce merge tot mai proști. Vorba lumii: „boala din născare, leuire n'are“.

Dela o vreme, dragii mei și ai lui Dumneșu, feciorul vădii, că nu-i chip și modru să o mai poată duce cu oamenii acestia și își puse de gînd să iee lumea în cap și să meargă încărtrău il va povățui Dumneșu sfîntul.

Astfel s'a gîtit el de drum, 'și-a pus merinde în straiță, a băgat în ea o mîță, ca să aibă cu el o vietate prin locurile străine, apoi 'și-a mai luat la el un topor și într'o bună dimineață a plecat la drum țicînd, că nu se va întoarce înderîț, pînă-ce nu va da de oameni cumiști și întregi la fire.

Și s'a dus feciorul, s'a tot dus pe drum înainte, cale lungă să-i ajungă, pînă-ce sosi într'un sat depărtat. Aici dădî de o babă, care se muncia de perite să arunce în podul casei o grămadă de nuci, cu o furcă de lemn.

— Bun lucru să deie Dumneșu! — dădî feciorul binețele.

— Bună să-ți fie inima, voinice! — grîl baba, dar' cu lucrul merge cam rău; că eată astăzi se împlinesce săptămîna decînd mē necăjesc cu nîcurele aceste să le arunc în pod cu furca și nici baremi una n'am putut arunca pînă acum; gîndesci, că e blăstēmul lui Dumneșu și nu alta....

— Dar' ce-mi dai mie să 'ți-le așed eu în pod?

— O sută de zloți.

Feciorul își golesce îndată straița și cară cu ea nucile în pod, apoi ia suta și pleacă mai departe, ca să deie de oameni cumiști.

Și earăși se duse, se tot duse pe drum înainte, ții de vară pînă 'n seară, și sosi într'un sat și mai depărtat.

Acî dădî de nisce oameni, care băteau o pîreche de boi, îi băteau de stăteau să-și rupă, pentru-că boii nu sciau să le asemeluească două grinzi, una mai lungă și cealaltă mai scurtă, ca să fie amîndouă o formă de lungi.

— Bun lucru să deie Dumneșu! — dădî el binețele.

— Bună să-ți fie inima, voinice! — îi grîră oamenii, dar' cu lucrul merge la noi cam rău, că eată aji se împlinesce săptămîna decînd batem cînișii aștia de boi, ca să ne asemeluească grinzi aceste și să le facă deopotrivă de lungi, și ei totuși nu vreau, par'că e blăstēm dela Dumneșu și nu alta, încât ne vine să-i lovim în cap. . . .

— Dar' ce-mi dai mie, oameni buni, să vi-le asemeluec eu?

— O sută de zloți.

Feciorul ia toporul, taie grinda cea mai lungă și o potrivește cât cea scurtă, apoi ia suta de zloți și pleacă mai departe, ca să deie de oameni cumiști.

Și earăși se duse feciorul, se tot duse pe drum înainte, multă lume împărție, ca Dumneșu să ne ție, pînă-ce sosi într'alt sat.

Aici dădî de o babă, care bătea de moarte

o iapă, pentru-că iapa nu voia să se suie în podul grajdului să facă cuibare la nisce cloșce.

— Bun lucru să deie Dumneșu! — dădî feciorul binețele.

— Bună să-ți fie inima, voinice! — grîl baba, dar' cu lucrul merge rău, că eată, astăzi se împlinesce săptămîna decînd bat la cînița asta de iapă, de stau să o omor, și totuși nu vrea să meargă în podul grajdului să facă nisce cuibare la cloșce, par'că e făcătura și nu alta, încât îmi vine să o lovesc în cap. . . .

— Dar' ce-mi dai mie, să-ți fac eu cuibarele?

— O sută de zloți.

Feciorul se suie în podul grajdului, face atîtea cuibare, cîte cloșce avea baba, apoi ia suta și pleacă mai departe, ca să afe oameni cumiști.

(Va urma.)

Doine și descăntece populare.

Culesse de **Maxim Blaga**, învățător.

I.

Sub poala de codru verde
Mititel focuț se vede,
Dar' la foc cine ședea?
Ședea badea cu lelea.
Badea murgul pocovia,
Lelea ședea și-l pândia,
De lacrimi abia-l vedea,
De suspine-abia grăia,
Și din gură-asa țieca:

tabilă și a făcut din aceasta concluziunea, că toate împing spre o deciziune. Din aceasta s'a putut concluda, că între împregiurări în-sași Germania poate să fie acel stat, care ar accelera deciziunea. În legătură cu aceste nu pot retăce, că în cercurile funcționarilor mai înalți am întâmpinat o dispoziție, care prețuese probabilitatea războiului în mai mult, decum presupuneam eu până acum; asupra mea face impresia, ca-și-când aceste cercuri cunosc deja anumite lucruri, ce trebuie rezervate pentru publicitate. Și după-cum spun deputații, care sosesc din Vest, între alegătorii din părțile lor încă sunt deja răspândite asemenea vederi.

Cu privire la consultările comisiunii ce se încep astăzi, același corespondent țice, că ministrul de război german e gata se dea deslușiri detaliate, admitând însă numai, că acele se vor tracta confidențial. E însă greu de a statorî cum să se garanteze așa ceva, având fiecare membru al „Reichstag“-ului are dreptul, de a asista la consultările comisiunilor, ear' comisiunea însăși nu poate elimina această publicitate mărginită. Numai casa ar putea lua o asemenea hotărîre, și sîntem curioși a afla, ce formă vor fi aflat deputații spre a se păstra secretul destăinuirilor d-lui Brondsart. La toată întemplerăa lucruri, care privesc armata și cestiunile externe și care nu se pot discuta în public, trebuie să însufle ori-și-cui cele mai serioase îngrijiri.

Un important prim-articol publică diarul rusesc „Novosti“ în numărul seu dela 2 l. c. Acela se ocupă de actualele relațiuni dintre Austria și Rusia și e pe cât se poate de caracteristic cât pentru dispoziția Rușilor față cu Austria.

Acum — se țice în numitul articol — nu mai există sofisme, cu care s'ar pute acoperi adevărul odată dovedit, că Austria a pășit în o deschisă luptă diplomatică în contra Rusiei. Scopurile Rusiei și ale Austriei în Bulgaria sînt diametral opuse. Oamenii de stat ai Austriei declară pe față, că pretențiunilor Rusiei nu se poate satisface și dau afară de aceasta celei din urmă sfaturi să renunțe pentru totdeauna a participa la afacerile din Peninsula-Balcenică. Așa cum a vorbit contele Andrassy, poate se vorbească numai un diplomat, care se îndreaptă către un imperiu, pe care îl ține slab și totodată incapabil, a-și pricepe însuși interesele sale proprii. Sinceritatea ce au dovedit-o cei din Viena pretinde și din partea Rusiei o vorbă deschisă. Prietenia rusească-austriacă e deja până acum un sunet gol. Un imperiu, care resistă altui imperiu observând că se tractează de cele mai vitale interese ale sale, e imposibil se fie prietenul lui. A afirma contrarul, ar însemna a spune în adins o minciună. Diplomația poate să se fe-rească de o rumpere în acea speranță, că celalalt își va da seamă și va dovedi în momentul din urmă o cedare, care e necesară spre a încungiura un război. Dar' organele opiniei publice n'au să se gēneze, și de aceea afirmăm (țice tot „Novosti“) în deplină conștiință al seriosului caracter al cuvintelor noastre, că o rumpere între Austria și Rusia s'a întemplat și că această rumpere în curēnd

se va da pe față prin un clar fapt general. În privința aceasta să nu se înșele cei din Viena. Prețuind sincer pacea, Rusia doresce, ca să se înlătore toate îndoilele. Ceea — la ce aspiră Rusia, e o mică pătărică a acelor pretențiuni, la care fără îndoială posedă un drept oare-care, ce e sfințit prin numeroasele sale jertfe. Sfaturile contelui Andrassy nu se pot primi, precum nu se poate nici admite, ca Bulgaria să devină o armă în contra Rusiei. Dacă cei din Viena cred, că vor ajunge-o aceasta, lupta e inevitabilă.

Deputațiunea bulgară se află în Viena. Sosind alaltăseară la 8 oare cu trenul accelerat, vre-o douăzeci de Bulgari și vre-o câțiva studenți polonezi au fost pe peron și au salutat pe delegați cu strîngere de mâni. Peronul a fost închis pentru publicul cel mare. Ori-ce demonstrațiune și-discurs de întimpinare au fost interțise de poliție.

„Pol. Corr.“ primesce din Constantinopol următoarea depeșă: Poarta a adresat puterilor o nouă circulară cu privire la cestiunea bulgară. Prin această circulară Poarta recomandă acceptarea candidării principelui din Mingrelia pentru tronul bulgar și recunoașce în legătură cu aceasta, că pentru cazul acceptării acestui candidat, ea a statorit deja cu cabinetul din Petersburg un *modus procedendi* pentru pașii ce au să se întreprindă mai departe în ceea-ce privesc rezolvarea cestiunii bulgare.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Expoziția din Cernăuți.

(Urmare.)

Începem cu industria textilă. Aici ocupă fără îndoială locul prim covoarele de morminte domnesci. Acoperemēntul de lîngă usă este dela Eremia Movilă. Pe marginea acoperemēntului este brodată o inscripție cirilică. Mijlocul îl ocupă portretul lui Eremia Movilă în picioare în straiu domnesc mare, cu cușmă pe cap și în partea ei stîngă cu o peană. Mîna stîngă ține sabia și mîna dreaptă stă spre a o scoate. De pe amēndouă părțile sînt cusute flori și câte un pom. În partea dreaptă sus e biserica Suceviței în forma cum este astăzi; în cea stîngă se află într'un cerc marca Moldovei: cap de bou, și împregiurul cercului literele E M W V M. Deasupra cercului o coroană princiară.

Un alt covor de asemenea e al lui Simeon Movilă. Al treilea covor e al doamnei Maria dela Magop, al femeii lui Stefan-cel-Mare. E făcut în anul 1476 (6985). Pe marginea covorului se află inscripția slavonă. La mijloc e portretul brodat al Mariei de Magop. Ea este reprezentată ca moartă, cu mînilor pe pept și cu coroana pe cap. De aceste covoare sînt expuse preste 10.

Dintre acopereminte sau procovețe amintim pe cea dela Stefan-cel-Mare din a. 1501, al doamnei Elța, femeia lui Petru Rareș din a. 1536. Acoperemintele sînt cusute de regulă în aur cu flori. Pe marginile lor e cusută inscripția cirilică. Dintre cele trei epatrafire aparțin două lui Stefan-cel-

Mare, și cel de al treilea lui Stefan Tomșa din a. 1614 (7122). Pe un epatrafir e brodat portretul lui Stefan-cel-Mare fără barbă și al fiului seu Alexandru; pe al doilea însă sînt brodate icoane de sfinți.

Portretele și icoanele de pe covoare, acopereminte și epatrafire difer în executarea lor după timpuri. Executările cele mai frumoase sînt din timpurile lui Stefan-cel-Mare și apoi de ale lui Eremia Movilă. Mai ales frumoase sînt portretele și inscripțiile din timpul lui Stefan-cel-Mare, când prelîngă sabie se cultiva foarte și arta în țeară. Literele inscripționale sînt de o frumșeță minunată. Ori-cine poate judeca după frumșețea inscripției, că data lor trebuie să fie din timpul lui Stefan-cel-Mare.

Mai toate evangeliile expuse conțin înlăuntrul lor icoane zugrăvite de măiestrii timpului lor. Mai ales în evangeliul lui Eremia Movilă sînt icoanele foarte frumos executate și numărul lor trece preste o mie. Icoanele din evangeliul acesta sînt în cea mai mare parte înaurite. Afară de colorarea aurie provin foarte adesea și colorile roșie, albastră și verde. Mai fiecare fact din biblie e ilustrat.

Tipul icoanelor se apropie mult de natură, dar' în multe locuri găsim reprezentări, ce cu greu le-am căuta la pictorii din timpurile de astăzi. Ele sînt de o mare însemnătate pentru istoria picturii moldovenesci. Multe din ele reprezintă obiecte din timpurile trecut, care acum nici nu se cunosc. Spre sfîrșitul evangeliului Moveian se află desemnată întreaga familie a lui Eremia Movilă, în fruntea ei singur Eremia Movilă, ce într'o mînă ține evangelia, închinând-o lui Christos, ce șede pe un tron ridicat.

Astfel de reprezentări pasionale le aflăm mai în toate evangeliile expuse, și se vede, că pictura pasionalelor era introdusă la Români mai în tot același timp ca și la popoarele din Occidentul Europei. Evangeliul e legat în argint aurit, aflându-se pe amēndouă părțile reprezentări din evangeliu. Pe partea a doua a legăturii jos e scobită în placa de aur inscripția cirilică. Călcăiul legăturii e într'o rețea de argint aurit. În trei evangeli mai mici se află posat Metropolitan Crimcovic, fiul lui Ioan Crimcă, ctitorul mănăstirii bucovinene Dragomirna. Reprezentarea pasională e foarte interesantă: Crimcovic se află în genuchi înaintea lui Christos, Christos cincează; după spatelul lui stau Iosif și Maria.

Orfeurăria bucovineană vechie e foarte desvîrșită; dovadă sînt cerceii, crucile, sculpturile pe plăcile legăturii cărților.

Dintre cruci enumerăm pe cea dela Stefan-cel-Mare din anul 1455 (7011) cu o inscripție sculptată, dela Voroneți dela visternicul Toma din anul 1542, dela părăcalabul Aan Ban din 1566, dela Anastasie Crimcovic din 1624.

Prin intervenirea fostului ministru și profesor d-lui V. A. Urechii comandă ministrul cultelor al României fotografarea anticităților bisericesci la frații König din Cernăuți pentru „Academia Română“ din Bucuresci. S'au scos până acum preste 33 de fotografii de felurite mărimi și prețul fotografării se urcă mai la 800 fl. v. a. Fotografiele se scot numai în cinci exemplare, din cari unul s'a oferit Preasfinției Sale Metropolitanului Bucovinean, al doilea baronului Nicolae Musteață și trei exemplare devin proprietatea Academiei.

E de regretat, că în graba cea mare s'a omis și distribuirea unui exemplar societății tinere archeologice române din Bucovina, care fiind subordinată comisiei centrale archeologice din Viena ar fi în poziția de a lăți cunoscința acestor odoare antice și prin cercurile archeologice străine. Aceste odoare nici nu sînt cunoscute, cum s'ar recere, pe la archeologii austriaci și studiul lor e atât de interesant, încât lățirea lor ar fi foarte recerută.

Asemenea e de regretat, că la fotografarea anticităților nu se consultară autoritățile archeologice ale statului, conservatorii archeologi, etc., ca nu cumva să se facă fotografiările numai în privința istorică și să se negligească părțile celelalte ale studiului archeologic. Multe din anticitățile mănăstiresci au interes istoric, altele nici de loc, dar' de aceea sînt de mare interes pentru alte științe.

De mare interes sînt lucrurile expuse de către muzeul austriac c. r. pentru artă și industrie din Viena. Muzeul acesta expuse din colecția sa foarte mare: talgere decorate, en majolic cu grotesce în felurite colori (fabricate în fabrica lui Schütz din Liboje lângă Cilli), albastre cu arabesce și emblemele mării, cu fundament galben și arabesce diferite, la mijloc un cap femeiesc (de Bertha Felgel), en majolic, la mijloc o Venusă și Amor, pe margini amorete și cununi de flori pe fundament galben sau cu bustul unei dame, cu glasură albastră verde cu arabesce și verde și pe margini ornamente cenușii pe fundament albastru, sau cu ornamente negre pe fundament galben; talgere cu un cap femeiesc și doi genii pe margini, sau cu o păreche amoresă în costumul din secolul al 16-lea, sau colorat în modul faencelor, sau talgere cu o figură bărbătească goală la mijloc și pe margini genii cu cununi și medalioni sau la mijloc tritoni bărbătesci și femeiesci și pe margini amorete; apoi cupe din anul 1652 galvanoplastică și din secolul al 16-lea; vase de bronz cu ornamente înaurite și înargințite pe fundament negru după modelul japonez din colecția lui Cernuschi din Paris; sfeșnice gravate și decorate cu ornamente și steclă și clopot după un model vechiu.

Muzeul tehnologic de meserie din Viena trimise casete, în cari se aflau uneltele pentru prelucrarea lemnului din America, Anglia, Iaponia, Danemarca, Austria și Germania, și mai multe cărți despre meseria de artă. Dl Romstorfer Carol A. expuse mai multe proiecte: albumuri, casete pentru scule și medalioane, talgerele en majolic, compoziții proprii, o mapă cu proiectele executate de meseriașii bucovineni: ornice, casetă în bronz, uși, masă de scris din nuc, potir gr.-or., lucrări în mosaică de pele, desemnuri pentru felurite lucrări de mînă și diplomele și medalele expoziției, planuri ale feluritelor edificii, proiecte premiate de concurență și desemne arhitectonice: biserica Mironților din Suceava. Dl Kolbenheyer Erich planuri de reconstruire pentru biserica gr.-or. din Pomârla în România și biserica gr.-or. din Storjineți; iconostasul pentru biserica din Storjineți și foi de model din opul, ce o să apară: „industria de casă în Bucovina“.

Cel mai mare deposit de lucrurile industriale de artă erau expuse în grădina publică în casele tirilor și în multe paviloane ale expoziției. În casa cea mare a tirilor era așezat grosul lucrurilor industriale străine din toată Austria; din

Du-mă, bădiță, cu tine,
Nu mă lăsa 'n țeri străine.
Ba eu, măndro, nu te-oiu duce,
Că pe unde-oiu merge eu,
Nu e apă, nice iarbă,
Numai, măndră, peatră seacă.

Du-mă, bădiță, cu tine,
Nu mă lăsa 'n țeri străine,
Că unde-i sălășliu,
Păr galben voi despletii,
Și-oi rupe trei șirurile
Și-oi face trei riturile,
Să pască murgul din ele,
Și din buzuțele mele
Face-voiu eu isvorele,
Să bea murgul din ele.

Ba! eu, măndro, nu te-oiu duce
C'am acasă-o maică rea,
Și dacă s'a mânia
Va da 'n mine ca 'ntr'un căne
Și în tine ca în mine,
Și n'om pute trâl bine.

Lelea din gură țicea:
Du-mă, bădiță, cu tine,
Nu mă lăsa 'n țeri străine,
Că mergēnd noi amēndoi,
Voiu rupe trei frunțurile
De pe două rămurele,
Cari 'mi-le-a spus maică-mea
Și-n vinars le voiu băga
Și la maică-ta le-oiu da,

Și-a lîhni inima 'n ea.
Ba! eu, măndră, nu te-oiu duce,
Că dacă te-i mânia
Și cu mine-i face-așa.
Lelea începe-a-l blăstēma:
Ardă-'ți pelăria 'n cap
Precum te-am iubit cu drag;
Ardă-'ți cisma pe picior
Precum te-am iubit cu dor,
Și te bată, bade, bată
Trei stele de lîngă lună
Și credința mea cea bună,
Și 'ncă trei de lîngă soare
Și credința mea cea mare.

II.

Frunță verde ruptă 'n cinci,
Plinu-i codrul de voinicii,
La tot bradul câte cinci,
Dar' la bradul din cărare
Zace badea de lingoare
Cu măndruța la picioare;
Cu sabia umbră-i face,
Cu năframa vânt îi trage
Și din gură-așa-i țicea:
Ori mori, bade, ori te scoală,
Nu-mi băga și mie boală.
Eu, măndră, nu m'oiu scula
Pân' ce tu nu-mi vei aduce
Mure negre din pădure,
Apă rece din Dunăre,
Sloi de ghiață din țermure.

Bade, bădișorul meu,
Mure negre n'o 'nflorit,
Apa rece s'a încălđit,
Sloi de ghiață s'au topit.

Badea din gură țicea:
Măndră, măndruța mea,
Mare ești și proastă ești
Și puțin te socotesci,
Mure negre 'ți-s ochii,
Sloi de ghiață 'ți-e buza,
Apă rece 'ți-e gura;
Dacă tu mē-i sāruta,
Mintenași mē voiu scula
Și la drum vom alerga,
Să ne căpētăm popa,
Care ne va cununa;
Vom merge la cei uniți,
Că cunun pe fugăriți,
Ori vom merge la ceilalți,
Că cunună ne'trebați.

III.

Frunță verde lemn ciuntat,
Și-aseară te-am așteptat,
Cu lumina în corn de pat;
De-am vėđut, că nu mai vii,
'Mi-am pus doru-'n căpētăiu
Și uritul așternut,
Cu jelea m'am coperit,
M'am culcat și-am adurmit,
Până 'n zori nu m'am trezit.

IV.

Cine-a țis ăntăiu doina,
Arsă 'i-a fost inima,
Cum a mea e acuma;
Măndră, când voiu muri eu,
Să vii la mormēntul meu
Și să țici către mormēnt:
Morminte, groapă săpată,
Lasă-mē sē-l vėđ odată
Pe cel care m'a iubit
În lume pân' a trăit;
După-ce-l voiu sāruta,
Doamne, nu mē mai scula,
Ci mē pune lîngă el,
Dar' m'aseadă frumușel,
Să ședem și în mormēnt,
Cum ședeam noi pe pāmēnt,
Amēndoi îmbrățișați
De 'ntreaga lume uitați.

V.

Țis-a maica, că mē vinde,
Numai de mē poate prinde,
De ce-'s așa nătărău,
Cum a fost tot neamul meu.

VI.

Vai de mine, eară-i seară
Și mē bate maica eară,
Că și-aseară m'a bătut,
C'am stat cu măndra prea mult.

Bucovina se află foarte puține. Aci era și cea mai interesantă expoziție. Cu toate acestea întreaga casă semăna mai mult unei sale comerciale, unde se negociau necontenit marfele expuse. O dugheană mare și nimica alta, de aceea nu se studiă lucrurile atât, cum se priviau de câtră public, spre a găsi ce ar fi mai potrivit de a cumpăra. Înainte de toate sînt de mare interes lucrurile de orfeurărie expuse de firmele străine. Aci aflăm diademe, cercei, brațele, lanțușori de ornici, inele, scule și juvele. Firma vieneză Augustin expuse în două dulapuri de sticlă bijuteriile cele mai frumoase și moderne, diamante adevărate și imitațiuni în cele mai diferite cadre. Lîngă firma aceasta e dulapul de sticlă a dlui Rause, orfeurăria din Cernăuți, în cari sînt foarte bine executate bijuteriile sale. Firma vieneză Christoffe a expus mai mute obiecte din argint chinez, cari le reprezintă la expoziție un Polon din Cernăuți: toate obiectele erau numai cu inscripții polone, cari rar de le pricepea cineva. Firma din Viena I. Singer expuse mai multe marfe de galanterii din argint cu cadre pentru fotografii, apoi medaliaone de aur, bolduri de aur cu marca Bucovinei: cap de bou, foarte frumos lucrat și foarte ieftin, costă numai 2 fl. 50 cr. — 3 fl. v. a. Asemenea bijuterii mai expuse și Hacker Moritz din Viena. Bijuterii mai expuseră următoarele firme: Cvasmievski din Cracovia, Gerlitzki din Praga, (granate boemice montate în aur și argint) Augustin A. Weber Rudolf și Kuttner Alois, din Viena. Firma Zoger și Thiel din Viena expuse obiecte de bronz și email. Ornice au expus: Reiner Simon din Vijnjiti în Bucovina (în forma unui inel), Grünberg Saul din Cernăuți, ear' ornicaul din Viena Weiss Ignatz un ciaoenic nou de lume, și Klang Natan din Suceava. Lucruri de fer au expus atât în casa cea mare cât și în cea mică a tirilor: Peterca Ioan din Viena: cuțite, Schmidt Theobald din Berlin: unelte universale americane, Pöhnert Otto din Schackwitz: rădători de barabule, mere și legume, ascuțitoare de cuțite și alte novități patentate, Eckert Emil din Boemia: o mașină de spălat cămeșile, Wilhelm Burmester din Berlin însă o mașină deosebită de turnat fluide, Eisenberger Moritz din Marienbad aparate de filtrare de deosebită construcție și Weniger din Viena un aparat deosebit de gimnastică, Schneider Wenzel din Prag rădător și tăiator de poame și legume, Frid. Bréyer și Weijden din Viena un filtrat membran pentru a produce apă sănătoasă de beut fără bacterii și pentru filtrarea altor fluide. Planer S. din Viena o mașină de bătut unt numită „Zenit“ cu un sistem nou original de tăiat, Meger Albert din Breslau o mașină de curățit cuțitele și alte novități patentate, Gorniak Iosif din Przemysl o laternă de coridor, sfesnice, Kocinski A. din Suceava pușci, însă A. Culmbacher din Viena un registrator de hârtie de rëveș și alte articole noue de bureau, Iellinek Max. din Viena o mașină nouă patentată de scris, o mașină de a refuși și desemma, un aparat de multiplicare și utensii deosebite pentru scris, a computa și desemma, Hayek Fr. din Viena o mașină de brodat, Blaschek I. din Viena o mașină nouă capilară de uns pentru transmisiuni, un revolver deosebit pentru forestieri, Wieg Salamon din Pesta un model de a tipări monograme, Schonbaum Adolf din Viena o vană de scaldat cu încălditoare, Weiss Ignatz din Viena, obiecte diferite, ce se iluminează de sine noaptea, Walfisch Leopold din Viena: specialități americane, utensii de scrisori, un microscop nou inventat pentru a cerca grânele, Kurzweil din Viena un aparat automat de anunțarea focului cu un clopoțel electric, baterii și termometru, fabrica privit. de mașini din Viena: un motor deosebit pentru a mișca ventilatori, mașine de țesut și lucră fără fum și abur 8 oare necontenit; Hasenöhr Ed. din Viena: un aparat pentru conservarea berei, Müller Emil: ciocane, lăcate etc. cum și tăiatori de lemnuțe, Mössen Robert din Viena: un aparat de alarmă contra tâlharilor, Grotz Goldberg și Rauch din Cernăuți felurite lucruri de fer, Hans M. unelte agronomice, Schaudé Iosif din Dorna un aquarium de casă cu o fântână săritoare, Armbruster din Dorna felurite potcoave, Resch Eduard din Rădăuți: cuțite, furculițe etc., Bichler Carol din Viena: o mașină pentru udat grădinile, și a usca mlăstinele, Brodner Adam din Gurahomora două potcoave germane, Tocar Aleco din Storojinești asemenea potcoave, Fritsch Iosif din Praga, un model pentru construirea pergamentului, și aparate de signal pentru mașinele de hârtii.

Cum vedem din feurarii bucovineni au expus numai câțiva, mai că toți sînt străini. Dar' nici străinii n'au venit cu lucruri de rînd, ci tot cu invenții noue, ca mașine de scris, de desemma, de tăiat legumele, de ascuțit cuțite și mai câte altele. Vizitatorul putea să se convingă, că pentru acești fabricanți nu-i glumă, și că în curînd

ne vom trezi și cu invenții mai noue deosebite. Spiritul omenesc e foarte gigantic și din mirare nu eși, cât calci casele tirilor. Aci numai invenții geniale au fost expuse, ce au pus lumea bucovineană în uimire. (Va urma.)

Cronica.

Serbarea în onoarea d-lui G. Barițiu. Cîteva dintre Țările din București comunică scirea, că în curînd se va celebra aici în Sibiu o serbare în onoarea distinsului nostru literat Georgiu Barițiu. Sîntem autorizați a da publicului informațiunea, că se face, ce-i drept, pregătiri pentru o asemenea serbare, dar' până acum nu s'a luat încă nici o hotărîre definitivă în ceea-ce privește termenul și modalitățile serbării.

Societatea sf. Ladislau s'a ținut adunarea generală din ast-ân în 7 l. c. n. în Budapesta și încă în mod de tot serbătoresc. Era vorba de a se serba aniversarea de 25 ani a activității sale „favorabile atât în privința religioasă, cât și națională“, Țice „Pester Lloyd“. Președintele, episcopul Schlauch caracterizează scopul societății astfel: „Religiunea și naționalitatea patrioților noștri a o lăți și susține și preste marginile patriei noastre. Scopul cuprinde o mare idee națională, a cărei realizare mai tîrziu sau mai de vreme are să o întreprindă, căci drumul culturii merge din Ost spre Vest, și națiunea maghiară trebuie să fie anteluptorul culturii, căci aceasta e pentru dînsa o cestiune de viață“. Episcopul Schlauch spune ca scop al vorbirii sale de deschidere „a caracteriza în trăsuri generale idei importante, cari sînt acomodate, stăruițele de cultură a neamului omenesc mai ales însă a evului mediu, a caracteriza și dovedi, că evul mediu condamnat ca evul întunecat prețind o considerare mai mare. După aceea cetesce Dr. Wolafka o istorie a societății acesteia religioasă și națională, și anume a spriginii Maghiarii catolice, ce petrec în străinătate; a da ajutor bisericilor și comunităților bisericesti din patrie; a dovedi scaunului papal totdeauna credință și supunere. Vorbitorul motivează titlul societății și spune anume pentru-ce s'a pus numele sf. Ladislau pe stindardul ei.

Oarele libere ale „Carmen Sylvei“. T-se scrie din București Țiarului „Budapester Tagblatt“: Carmen Sylva, poeta încoronată va Ține începînd cu 1 Ianuarie 1887 prelegeri din literatura modernă la Țintăia școală de fetețe a orașului București (școala centrală?). Regina, care cunoaște pe deplin clasicii tuturor Țerilor, n'a fost mulțumită nici când cu progresul în literatura modernă făcut la acel institut; adese ea chema fetețele mai deștepte la sine și le da oare private din literatura modernă. Prin aceste s'au născut scene de jalusie între fetețe, așa încât la sfîrșit s'a hotărît regina în conțelegere cu șeful ei, a lua catredra literaturii moderne dela acest institut. Dînsa s'ia ales însași oarele ce voesce a le Ține și a declarat, că în ceea-ce privește clasificățiunea, ea va fi strictă, dar' dreaptă.

Regele României a dat 100.000 lei pentru construirea școalelor primare pe domeniul Coroanei.

Iubileul reginei Victoria. Diarul „Iron“ ne spune, că s'a născocit un plan, de a se zidi un turn de 440 urme ca amintire la aniversarea de 50 ani de regență a actualei regine Victoria. Acest turn se va așeza probabil la capătul „Oxford-Streat“-ului din Londra. Precum se vede voesce a întrece Englezii pe Francezi, cari precum sciut este voesce de a zidi cu privilegiul expoziției din 1889 un turn mare de fer. — Cetățenii din Vindsor și Eton au hotărît, a dărui reginei cu ocaziunea serbării aniversării de 50 ani a regenței acesteia — o mare statuă de bronz, care va costa 2000 punți sterlingi. (21.000 fl.)

O epidemie necunoscută. În Ivanda, comitatul Torontal — spune „Temesvárer Zeitung“ — s'a ivit o mortalitate mare. Acolo grasează o boală epidemică, care Ți de Ți răpesece o mulțime de jertfe. Și încă nu s'a putut statorî definitiv, e holera epidemia aceea ce pretinde atâtea jertfe, căci, veđi doamne, o cercetare mai adîncă pentru a statorî aceasta, încă nu s'a făcut. Afacerea aceasta dă multă îngrijire populațiunii din Timișoara, căci țeranii din Ivanda vin aici pentru a-și cumpăra sicriele. Se întemplă casuri, de țeranî singuratici cumpăra deodată câte 8—10 sicrie, ear' dacă îi întrebă cineva, la ce le trebuie atâtea sicrie, ei rîspund, că le duc ca „rezervă“ fiind de present așa mare trebuință de sicrie în Ivanda.

Duel între Austrieci în Sofia. Se scrie din capitala Bulgariei următoarele: Ieri (6 Decembrie n.) s'a întemplat un duel între doi funcționari dela consulatul austriac de aici, și anume între baronul de Traux și cavalerul de Costin. Cel din urma a fost greu rînit în față.

Armata rusească. Numărul trupelor de linie se urcă la 24.228 ofițeri și 986.373 de militari cu 155.755 cai și 2608 tunuri. La aceste mui sînt de a se adauge trupele de rezervă, de întregire și cele locale, la olaltă 13.818 ofițeri, 741.530 militari, 67.177 cai și 88 tunuri, apoi vin diferitele armate de Cazaci pe picior de rîsboiu cu 145.325 călăreți și circa 100 tunuri. Cu totul consistă armata rusească în timp de

pace din rotund 800.000 oameni, ear' în timp de rîsboiu rotund 2 milioane. Serviciul militar general e întrodus încă dela 1874, cu toate aceste încă nu s'a putut efectui pretutindenea. Supremul comandant al trupelor e Țarul, dînsului e supus imediat ministrul de rîsboiu, de care se Ține și cuartirul general împărețesc cu numeroasă suită de adjutanți generali. Marca împăreție e împărțită în 14 cercuri militare, un al 15-lea cerc formează teritoriul Cazacilor donici. În provinciile vestice se întemplă de present concentrarea numeroasă de trupe. Armata de cîmp se împarte în regimente de gardă și regimente de armată; garda se consideră în toate ca preferită atât în ceea-ce privește aptitudinea, cât și în ce privește armatura. Garda se întregese din feciorii cei mai voinici și mai frumoși ai împăreției. Armata regulată rusească se împarte în trupe de cîmp, în trupe de rezervă și în trupe locale. Partea a doua a puterii continentale o formează Cazacii, și anume împărțiti fiind în 7 armate diferite, cu spirit rîsboinic. Elementul de viață al acestora e calul, din care urmează, că Cazacii formează o eminentă cavalerie. După patru ani de serviciu acestia se reintorc ca concediați acasă. Miliția imperului, asemenea gloatelor germane, cuprinde toți bărbații capabili de a purta arma, începînd dela al 20-lea până la al 24-lea an. Armata rusească, care e înființată încă de Petru-cel-Mare, e întemeiată pe aceleași forme, pe cari sînt întemeiate cele mai multe armate ale statelor europene. Uniforma seamănă mult cu cea prusească. Coloarea verde e usitată din vechime. De curînd s'au întrodus nădragi largi până la genunchi, cisme mari, cari ajung până la genunchi, un roc cu buzunare și două fășii pe umăr, pe pept aruncat preste olaltă, fără nasturi și la gît cu o copcie, apoi o manta cu baslic și șapcă de piele de miel. În locul unui tonistru poartă dînsii un sac pentru amănunte și un sac pentru pesmeț. Cazacii poartă vestmēt albastru întunecat, Caucazienii cerchesc surie cu cămeși de lână, puznal și pistoale. Pușca e formată după sistemul american Berdan și se încarcă pe dîndrēt. Tunurile se Țice că ar fi foarte bune atât în ceea-ce privește portamentul, cât și siguranța de nimerire. Poate să stea multe încă numai pe hârtie din cele ce priveșce armata rusească, poate ca nutrire și mișcarea unui asemenea colos de armată cum e a Rusiei să fie împreunată cu multe greutateți, totuși după cele înșirate, îi este armatei rusești în mare mēsura disponibilă prepararea de rîsboiu și rapiditatea de a intra în rîsboiu.

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

(Urmare și fine.)

Nr. 390/1886.

Proces verbal

al comitetului luat în ședința din 26 Noemvrie st. n. 1886.

Președinte: Iacob Bologna, vice-președinte. Membrii preșenți: Br. David Ursu, B. de Hărășanu, C. Stezar, Elia Macellariu, P. Cosma, Dr. Il. Pușcariu, Z. Boiu, I. Popescu, E. Brote, cassar.

Secretar: George Barițiu.

Nr. 153. Resoluțiunea oficiului reg. ung. pentru mēsurarea competențelor emanată din 22 Noemvrie nr. 3011: 1886 cu privire la fasiunea averilor Asociațiunii înaintată sub nr. 221/1886. Comitetul fiind provocat a prezenta încă pe trei ani trecuți după instrucțiuni cu totul nouă inventare exacte atât despre averea proprie, cât și despre alte fonduri, care s'ar afla în administrațiunea sa, unul câte unul, spre acest scop i-se remit actele, eară acelea

— Se transpun cassarului Asociațiunii cu scop de a se complana afacerea.

Nr. 154. Sentența judeului reg. ung. din 12 Sept. nr. 2172/1886 prezentată în 11 Noemvrie privitoare la legatul de 100 fl. primit de către Asociațiunea din rēmasul lui Todor Moldovan-Bucșa dela Mediaș, pentru care se cere taxa de transcripțiune, și în nex cu aceasta, cererea vėduvei Maria Moldovan-Bucșa relativă la aceeași afacere.

— Sē se rescrie numitei vėduve, că din partea comitetului s'au făcut pașii necesari încă din Februarie a. c. la oficiul reg. ung. de competențe din Sighișoara.

Nr. 155. Dl Eugen Brote, cassar al Asociațiunii cu adresa din 1 Noemvrie a. c. aduce la cunoștința, că în aceea Ți a depus la cassă suma de 100 fl. v. a. ca taxă de membru pe viață și cere ca să fie trecut în registrul membrilor pe viață.

— Suma de 100 fl. v. a. depusă decătră dl E. Brote primită fiind la cassă, se ia spre știință cu mulțumită.

Nr. 156. On. dn George Popovici, proprietar moșiei Stroiencesci în Bucovina trimite cu asemnațiune postală scrisorile de dr. M. Lupu, avocat în Suceava cătră directorul Țiarului „Tribuna“ suma de 100 fl. v. a. ca contribuire la fondul școalelor române și al internatului de fetețe din Sibiu.

— Suma de 100 fl. incassată a intrat la fond. Generosului domn donator sē i-se dee mulțumită călduroasă pentru frumosul dar făcut în interesul culturii sexului femeiesc (Exh. nr. 370).

Nr. 157. Dl med. Ludovic Meheșiu dela Mehadia trimite 2 fl. 50 cr. v. a. ca taxă de membru pe sem. II. din anul 1886.

— Spre știință (Exh. 368).

Nr. 158. Direcțiunea bibliotecii dela universitatea ces. reg. din Cernăuți cu scrisoarea din 27 Octomvrie a. c. arată, că după-ce acea bibliotecă posedă cursurile foaiei „Transilvania“

dela 1868 până inclusive 1874, se simte trebuința de a posedea colecțiunea întreagă și cere a se trimite și celelalte opt volume 1876—1886; ofere și din partea sa pentru biblioteca Asociațiunii publicațiunea „Die Bucovinaer Landesbibliothek und die k. k. Universitäts-Bibliothek; Geschichte und Statistik, von Dr. Karl Reifenkugel etc. Czernovitz 1885“.

— Bibliotecarul Asociațiunii este avisat a trimite cele 8 volume la direcțiunea numitei bibliotecii în Cernăuți; ear' cartea primită se va trece în catalogul bibliotecii Asociațiunii (Exh. 369).

Nr. 159. Academia maghiară de științe din Budapesta trimite pentru biblioteca Asociațiunii o serie lungă de publicațiuni în diverse ramuri de științe prelînga consemnațiune.

— Cărtile primite s'au transpus la bibliotecă, ear' consemnarea originală subscrisă cu document de primire s'a remis academiceii cu mulțumită. (Nr. Exh. 371).

Nr. 160. Academia imperială de științe dela Viena trimite prin mijlocirea comisariului B. G. Popovici cu data din 30 Octomvrie a. c. un pachet de mai multe publicațiuni științifice pentru biblioteca Asociațiunii prelîngă două consemnațiuni.

— Cărtile s'au transpus la bibliotecă, ear' consemnațiunile subscrise ca adevărința de primire cu mulțumită, s'au înaintat la adresa academiceii imperiale. (Nr. Exh. 377).

Nr. 161. Dl Vas. Ignat, avocat în Beiș cu data din 16 Noemvrie a. c. remite lista de colecte nr. 79 înșoțită de 55 fl. 20 cr. suma adunată pentru fondurile școalelor și al internatului de fetețe din Sibiu.

— Suma de 55 fl. 20 cr. (patru marce) a intrat la fond; publicarea listei urmează a se face alături cu altele. (Exh. 381).

Nr. 162. Cassarul arată cu raport din 10 Noemvrie l. c., că locuințele din casele Asociațiunii transilvane strada morii Nr. 8 s'au închiriat precum urmează:

În etagiul I.

Quartirul I. ca cel mai mare cu 550 fl. pe an.

Quartirul al II-lea cu . . . 400 „ „

„ „ III-lea cu . . . 100 „ „

În parter un quartir cu . . . 400 „ „

Suma chirilor pe an 1450 fl. v. a.

Patru încăperi rezervate pentru comitet cu cancelaria, biblioteca, archiva, cassa; două pentru servitori.

— Închirierile realizate în regulă se aprobă (Exh. numărul 375).

Nr. 163. Comisiunea economică a comitatului Sibiu trimite în 10 exempl. un raport al comitetului municipal de cuprins, că se înființează un fond pentru ameliorări în toate ramurile economice poporului; Asociațiunea transilvană este invitată a-și da și dînsa părerea, cam ce ajutoare economice ar afla mai necesare pe teritoriul acestui comitat al Sibiului.

— Sē se reflecteze la timpul seu din partea comitetului deocamdată: La necesitatea de a se înființa pe la sate așa numite școale de țeranî pentru economia de model; o școală de țesut în orașul românesc Saliște pe rîsboie de construcțiunea cea mai avantajoasă, spre a se încurajia cât se poate mai mult industria de casă; în fine la concurse pentru burse și alte ajutoare să fie luate în considerațiune și suplicele tinerilor români (Exh. 373).

Nr. 164. Magistratul (primăria) Sibiului cu data din 16 Noemvrie 10120/1886 comunică comitetului, că Asociațiunea transilvană pe temeul censului seu actual este trecut în registrul contribuienților virilisti; ear' în această calitate are dreptul de a fi reprezentată în comunitatea municipală a Sibiului; deci comitetul este invitat a denumi un membru, care să reprezente Asociațiunea.

— Membrul Eugen Brote este ales în unanimitate ca reprezentant al Asociațiunii transilvane în adunările comunale ale Sibiului. (Exh. nr. 386).

Nr. 165. Dl Bartolomeiu Baiulescu, paroch în Brașov cere 20 exemplare din cărticea publicată în anul 1884 despre necesitatea încuragiării meseriilor la poporul nostru.

— Exemplarele cerute se trimit la adresa direcțiunii despărțimētului.

Nr. 166. Ioan Horra, subiect de farmacist prin scrisoare simplă din 28 Octomvrie cere ajutor spre a se inscrie la curs.

— În lipsă de ori-ce fond destinat spre asemenea scop cererea nu se poate acorda.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologna m. p., G. Barițiu m. p., v.-președinte. secretar.

Autenticarea acestui proces verbal se încrede dlor: Z. Boiu, Dr. I. Pușcariu și P. Cosma.

S'a autenticat. Sibiu în 1 Decemvrie 1886.

Z. Boiu m. p. Dr. I. Pușcariu m. p. P. Cosma m. p.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Decemvrie n. Casa deputațiilor a votat contingentul de recruți pe 1887.

Paris, 9 Decemvrie n. După multă stăruiță din partea prezidentului Grévy, Goblet a luat asupra-și formarea cabinetului.

Redactor responsabil: Aurei Popa.

Economie.

Piața din Sighișoara, 6 Dec. Grâu curat hecto-
litra fl. 4.80 până fl. 5.40; grâu mestecat fl. 3.50 până
fl. 4.—; sâcra fl. 3.— până fl. 3.30; ovăsul fl. 1.60 până
fl. 1.80; cucuruzul fl. 4.30; fasolea fl. 3.50; crumpenele
fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 22 cr.; mălaiul 10 cr.;
lumi de seú chilo 46 cr.; săpunul 24 cr.; seú brut 28 cr.;
seú de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de
vită 32 cr.

Târgul de râmători în Steinbruch. In 7 Dec. n-
s'a notat: unguresci bătrâni grei 39.— cr. până 41.— cr.
unguresci grei, tineri 41.— cr. până 41.1/2 cr., de mijloc
41.— cr. până 41.1/2 cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr.,
marfă țerânească, grea 38.— cr. până 39.— cr., de
mijloc 39.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până
40.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până
— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.
transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci
grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr.
până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., in-
grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4%
cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu
din 9 Decembrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.88	vând.	8.44
Lire turcesci	"	11.15	"	11.25
Imperiali	"	10.15	"	10.25
Ruble rusești	"	1.171/2	"	1.19

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 22—24 Noemvrie 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Gardeli	G. Mendl	Grâu	2700	57 1/2	10.40
Cohen	Sechiari	"	1800	57 3/4	10.90
Grimani	Fechner	"	1800	56	9.35
Manari	Frischman	Porumb	3000	56	5.75
"	"	"	2000	54	6.20
Frischman	Peirano	"	2000	60	7.65
Dreifus	L. Mendl	Grâu	3000	57	9.90
"	G. Mendl	"	3600	58 1/4	11.60
"	Nicolopulo	"	3000	59 1/4	11.88
Grimani	L. Mendl	Porumb	3800	57 1/2	7.45
Curvisiano	G. Mendl	Fasole	1200	9 1/2 K	10.45
Emberico	Sechiari	Grâu	5800	58 1/4	11.25
Marghiloman	L. Mendl	Porumb	1000	58 1/2	6.30
"	Bloch	Orđ	900	41 1/4	3.80
Emberico	Sechiari	Grâu	3600	56 1/2	11.—
"	"	"	3200	58 1/4	11.40
Bulea	Peirano	Fasole	900	9 1/2 K	10.—
Sasu	G. Mendl	"	2100	9 1/2	10.—
"	"	Porumb	1300	58	—
"	"	"	1050	58	3.65
"	"	"	500	58	—
"	"	"	400	57 1/2	8.06
"	"	"	1400	55 1/2	3.30
"	"	"	1700	59	—
Emberico	German	Grâu	3650	58 1/2	10.65
Nedescifrabil	Sechiari	Porumb	1200	56 1/2	7.30
"	Petricioni	Grâu	3840	58 1/2	12.85
"	Carnavali	"	2000	56	10.70
"	Travlo	"	850	58	11.60
Emberico	Peirano	Porumb	4800	58 1/4	2.70
Marghiloman	G. Mendl	"	1000	58 1/2	6.55

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Decemvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.—	vând.	94.1/2
Rur. conv. (6%)	"	86.1/2	"	87
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	264.—	"	266.—
Banca națională a României	"	1015.—	"	1025.—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	36.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	84.—	"	85.—
Schimb 8 luni	"	25.133/4	"	—
Societ. const.	"	104.—	"	—
Aur	"	17.—	"	17.1/4

Anunț.

Societatea de împrumut și păstrare
"Aurora" din Năsăud va ține adu-
nare generală extraordinară în Năsăud
la 2 Ianuarie 1887 st. n. 10 oare a.
m. în edificiul scoalei normale.

Obiectul:
Modificarea statutelor.
Năsăud, 28 Noemvrie 1886.
Consiliul administrativ.

1273/86.

[363] 4—5

Licitațiune minuendă.

Din partea subscrisului notar cercual
se face cunoscut, că cu auctoritatea comi-
tatensă din Arad cu decusul 71/85 pentru
edificarea desnou a casei nota-
riale și a cancelariei a aprobat
7157 fl. 92 cr.

Licitațiunea minuendă se va efectui
în cancelaria notarială în **Șicula în**
10 Ianuarie 1887 la 9 oare
dimineața.

Pe când întreprindătorii sânt poștiți
cu acel adaus: că condițiunile de întrep-
rindere până la ziua prescrișă se pot
vede în cancelaria notarială în oarele
oficioase.

Șicula, în 19 Noemvrie 1886.

Nicolau Caba,
notar cercual.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.	de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Póni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 4. Pipăruș Pétu. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 20. Un pețitor înderătnic. Novellă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.	Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 22. Scăpărătoreea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.	Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.	Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Póni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
Nr. 12. Înderătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă poporală din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.	O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	
Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate	

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului
pe anul comun
1887.

Anul II.
SIBIU.
Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povețe economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vaselor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holeră. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Carăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușa, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geabă). — Tigurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.
Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

od. paroch gr.-or. în Reșinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
6. Testimonii de scoală 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale)	60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută	80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale)	50 cr.

Antistilele comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anuciuri de căsătorie, anuciuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți scolare și în genere cărți miente a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil poporal și alte deasemeni.

[347] 8